

21. november 2025

I henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

1. **Hvilke konkrete planer har Naalakkersuisuts for at forebygge psykisk og fysisk vold i hjemmet?**
2. **Hvilke konkrete planer er der for at yde voldsramte mænd og kvinder ophold på krisecenter, uden at de nødvendigvis må flytte til en anden by?**
3. **Hvilke konkrete planer har Naalakkersuisut om at sikre bolig til voldsramte i tilfælde af, at boligen ejes eller lejes af voldsudøveren?**
4. **Hvilke konkrete planer har Naalakkersuisut for at forebygge digital vold?**
5. **Er der status på den igangværende strategi mod vold? Er alle tiltag sat i gang?**
6. **Har kriminaliseringen af psykisk vold fra 1. januar 2024 medført domme? Er der planer om en evaluering af brugen af den nye bestemmelse i Kriminalloven?**

(Medlem af Inatsisartut Nivi Rosing, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

En ny rapport fra 2023–2024 viser, at cirka hver tredje kvinde i Grønland har oplevet partnervold. Dette understreger, at vold i nære relationer er et udbredt samfundsproblem med store konsekvenser for både ofre og børn. Psykisk vold blev indført som strafbar adfærd i Kriminalloven pr. 1. januar 2024, men i praksis kan retsforfølgning være vanskelig, da mange overtrædelser rejses gennem andre bestemmelser (f. Eks. trusler, ulovlig tvang eller chikane), og dokumentation ofte er mangelfuld.

Kalaallit Nunaat er et geografisk stort land med mange små byer og bygder, hvor rådgivnings-, retshjælps- og socialfaglige tilbud er sparsomme, og hvor politiets tilstedeværelse kan være begrænset. For ofre i små lokalsamfund rejser det sig særlige barrierer: angivere risikerer sociale konsekvenser, tab af job eller adskillelse fra børn og netværk, hvis de må flytte væk for at få beskyttelse. Det nationale krisecenter i Qeqetarsuaq er et vigtigt tilbud, men afstanden gør det praktisk umuligt for mange — især for dem, der har arbejde, uddannelse eller børn i egen by.

Børn, der vokser op i hjem præget af vold, har ret til beskyttelse og et trygt opvækstmiljø. Forebyggelse og håndtering af vold i hjemmet må derfor sætte børn og ofres sikkerhed og kontinuitet i centrum. Endelig forpligter ILO-konvention nr. 169 Naalakkersuisut til at sikre, at retssystemet og sociale tjenester fungerer i yderdistrikter og bygder, så også borgere i alle egne får adgang til retssikkerhed, beskyttelse og støtte.

I de senere år er digital vold blevet et voksende problem i både store og små lokalsamfund. Digital vold omfatter bl.a. overvågning af partnerens telefon eller sociale medier, deling af private billeder uden samtykke, trusler og chikane på digitale platforme, kontrol gennem adgang til bank- eller loginoplysninger samt GPS-sporing. For ofre i mindre byer og bygder kan digital vold være særligt alvorlig, fordi digitale overgreb kan opretholdes på afstand og dermed fortsætte, selv efter fysisk adskillelse.

Digital vold rammer især unge, kvinder og personer i usikre relationer, men også mænd udsættes. FN's specialrapportører har flere gange peget på, at digital vold er en menneskerettighedsudfordring, fordi den krænker retten til privatliv, personlig sikkerhed og ytringsfrihed. Derfor er det afgørende, at forebyggelse af vold i hjemmet også inkluderer digitale kontrolformer, da disse kan være forløbere til fysisk vold og gør det vanskeligere for ofre at søge hjælp eller skabe afstand til udøveren.

Derfor anmodes Naalakkersuisut om konkrete oplysninger om forebyggelse, tilgængelige tilbud i lokalområdet (herunder muligheder for ophold i krisecentre uden flytning til anden by), bolig- og boligsikringsløsninger, indsats mod digital vold, status for strategi-tiltag samt erfaringerne med og evaluering af kriminaliseringen af psykisk vold.